

Sessió Necrològica

RAMÓN BALIUS JULI. INTEL·LIGÈNCIA - AMOR - PERSEVERANÇA IN MEMORIAM

Manuel SARRÓ i PALAU
Acadèmic corresponent

Amb aquestes tres paraules podríem definir la vida del Dr. Balius. El vaig conèixer al servei d'urgències de cirurgia, del Hospital Clínic de Barcelona, home de reconegut prestigi i agradable aspecte sempre impecable amb la seva bata blanca de metge de guardià.

Fou admirat, respectat i estimat per tots els que treballaven amb ell, la seva singular personalitat ajudava a reconèixer-el com a «Jefe», fruit dels seus amplis coneixements professionals i de la seva actitud humana vers als malalts, col·laboradors i deixebles.

No citaré els nombrosos títols, premis i publicacions que tingué, ja que es poden trobar fàcilment en el seu Currículum Vitae professional, però si destacaré els que crec que més il·lusió li varen fer: -Començant per el de Metge de guàrdia del Servei d'urgències de Cirurgia del Hospital Clínic. -Professor encarregat del Curs Acadèmic de Patologia Quirúrgica de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona. -Premi Joaquim i Antoni Trias i Pujol del Institut d'Estudis Catalans.

Posseïdor de la Clau de la Ciutat de Barcelona que li entregaren en un acte molt emotiu al Hotel Ritz, com a símbol de que tenia obertes totes les portes de la ciutat i com a reconeixement a la seva generosa labor humana i professional. El President del Comitè Olímpic Internacional, Don Joan Antoni Samaranch, li atorgà els anells olímpics d'Or per agrair-li la seva intensa col·laboració en el món de la medicina esportiva.

El Dr. Balius sacrificà parts del seu cos pel tractament dels malalts, recordo veure'l repetidament sota la visió de la pantalla de RX, a pesar que no tenia la protecció adequada, estava temps i temps sota l'acció de les radiacions per corregir la desviació de les fractures, motiu per el qual li produïren unes lesions de radiodermitis a la mà que acabaren amb l'amputació de la meitat dels dos dits.

¿Com es pot dir d'aquesta actuació?; ¿Interès màxim vers als malalts?; ¿Persecució de l'obra ben feta?

Fou a l'hora excel·lent cirurgista i traumatòleg, encara que progressivament es dedicà a la Traumatologia Esportiva. Alguns malalts operats per ell arribaren a ser campions de Catalunya en la especialitat de Ciclisme.

President, durant molts anys d'una comissió de metges Catalans que s'enfrontaren a la injusta retribució econòmica que la Previsió Sanitaria Nacional no va concedir als metges Catalans, després d'anys de viatges a Madrid, discussions i enfrontaments legals, la perseverança del Dr. Balius al cap del seu comitè aconseguiren una compensació econòmica que posà fi a un llarg litigi.

La personalitat del Dr. Balius era ben notòria, Fou fidel a les paraules que va dir Albert Einstein: "Fes sempre el que et dicti la teva consciència, encara que et manin el contrari". Rebutjà la rutina i ensenyà en que la dificultat no està en practicar la cirurgia, sinó en pensar-la prèviament. Quant arribarem els dos a la jubilació, recordo les moltes vegades que anàvem als museus a veure exposicions de pintura. El Dr. Balius fou un gran amant del Art en totes les seves varietats, escrigué moltes publicacions durant molts anys per unificar l'esport i l'art, casa seva era un niu d'Art, totes les parets estaven cobertes per dibuixos i quadres al oli, en altres habitacions dominaven els llibres sobre cultura i art inclús n'hagué de que posar alguns sota el llit perquè ja no li cabien en un altre lloc.

Com a Catòlic practicant estic convençut que ell parlava sovint amb Déu per demanar-li la força espiritual que necessitava per continuar repartint els valors anímics i corporals que l'ajudaren a viure, en una societat millor. Penso que quan parlava amb Déu li digué: "Senyor els malalts em tenen a mi però jo et necessito a tu perquè m'ajudis a fer la meva feina el millor possible".

El Dr. Balius fou perseverant en tot el que va fer al llarg de la seva vida. Compartia el treball i la família. Enamorat de la seva muller Pilar Matas, pal de paller dels seus fills Pilar, Ramon, Anna, Xavier i Jordi. Veritable amic dels seus amics. Humil davant de l'èxit, crític davant dels errors i reflexiu en l'adversitat. Aquesta memòria persisteix en la ment i en el cor de tots els que el vàrem conèixer.

Doctor Ruben Lisker, que va ser president de l'*Academia Nacional de Medicina de México*

Doctor Ramon Balius i Juli, un dels capdavanters de la medicina de l'esport a Catalunya